

Arrest

nr. 339 359 van 13 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 maart 2025.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2025.

Gelet op het tussenarrest van 4 september 2025 met nr. X waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden

gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij(en) de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 juni 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 staat onder eed en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker stelt dat hij zijn verzoekschrift tijdig heeft verstuurd via DPA Jbox, maar dat het niet kon worden geopend op de griffie van de Raad, waarna hij het een tweede keer heeft verstuurd. Ter ondersteuning van zijn standpunt legt hij stukken van DPA Jbox neer. De voorzitter stelt deze stukken verder te moeten onderzoeken, wat niet mogelijk is ter zitting, en zal een tussenarrest wijzen om het verdere procedureverloop te bepalen. Zij vraagt verzoeker om eventuele bijkomende stukken betreffende de tijdigheid van zijn beroep zo snel als mogelijk aan de Raad over te maken. Verzoeker heeft geen verdere opmerkingen.”

5. Bij tussenarrest nr. 332 209 van 4 september 2025, besluit de Raad om, gelet op de bijzonderheden van de zaak en ook om een goede rechtsbedeling en de rechten van verdediging te verzekeren, de debatten te heropenen en een nieuwe terechtzitting te bepalen op 19 september 2025.

6. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 19 september 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord, naar de debatten die werden gevoerd ter terechtzitting van 13 juni 2025 en naar het tussenarrest van 4 september 2025 met nr. 332 209. Verzoeker stelt dat het verzoekschrift dat hij heeft ingediend op 6 januari 2025 onderaan de datumvermelding 15 december 2024 draagt en dat hieruit dus blijkt dat het reeds bestond op 18 december 2024, zijnde de datum van de eerste verzending ervan. Hij erkent dat er bij de eerste verzending “mogelijk iets is misgelopen aan onze kant”, maar dat dit nu niet meer kan worden nagegaan en dat de dominus litis zich dit alleszins ook nooit heeft kunnen realiseren. Verzoeker wenst zich daarom te beroepen op overmacht om technische redenen. Hij wijst erop dat uit de neergelegde stukken van DPA Jbox blijkt dat hij op 18 december 2024 “een fichier” met als titel “Beroep” en een bestandsgrootte van 0,18 megabyte aan de Raad heeft overgemaakt. Aangezien de dominus litis de vaste gewoonte heeft om haar verzoekschriften en de daarbij horende begeleidende brief telkens in één document te integreren, kan worden verondersteld dat voormeld bestand wel degelijk het – tijdig ingediende – verzoekschrift betreft. Verzoeker meent ook dat ieder andersluidend oordeel een onevenredige beperking zou inhouden van zijn recht op toegang tot de rechter en verwijst in dit verband naar de artikelen 6 en 13 van het EVRM. De voorzitter wijst erop dat de Raad een eigen onderzoek heeft gevoerd en dat geen problemen met de ontvangst van documenten via DPA Jbox konden worden vastgesteld op 18 december 2024. Verzoeker heeft daarbij geen bijkomende opmerkingen.”

7. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen valabele argumenten bij die een ander licht werpen op de grond in de beschikking van 4 maart 2025 inzake de laattijdigheid van haar beroep.

7.1. De verwerende partij heeft het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij niet-ontvankelijk verklaard wegens bescherming in een andere EU-lidstaat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift tegen zulke beslissing worden ingediend binnen de tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“[o]nverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangbewijs.”*

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

7.2. Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op donderdag 5 december 2024 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het adres waar de verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen. De verzoekende partij betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op 5 december 2024 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat de zending niet met succes zou zijn afgeleverd. Verzoekende partij toont dit ook niet aan.

De geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan vanaf de derde werkdag die volgt op de dag waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, zodat in casu dinsdag 10 december 2024 de eerste dag van de beroepstermijn is. De verzoekende partij toont ook hier het tegendeel niet aan. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg donderdag 19 december 2024.

7.3. Uit het administratief blijkt dat de verzoekende partij op 18 december 2024 via J-Box een aantal stukken heeft overgemaakt. Uit het administratief dossier blijkt dat deze elektronische verzending enkel volgende stukken bevatte: twee brieven, een inventaris, een beslissing en een pro deo-aanstelling. Een verzoekschrift ontbrak evenwel.

Een telefonisch verslag opgesteld door de griffie van de Raad, dat werd opgenomen in het rechtsplegingsdossier, vermeldt dat een griffiemedewerker op 24 december 2024 en op 6 januari 2025 de advocaat van de verzoekende partij heeft opgebeld. Op 24 december 2024 was er geen contact tussen de griffiemedewerker en de advocaat van de verzoekende partij maar heeft de medewerker een boodschap ingesproken waarbij aan de advocaat van de verzoekende partij werd meegedeeld dat een verzoekschrift ontbrak. Op 6 januari 2025 heeft de medewerker de advocaat van de verzoekende partij nogmaals opgebeld en heeft de advocaat verklaard dat zij het verzoekschrift ging opsturen.

Via J-box maakt de advocaat van de verzoekende partij op 6 januari 2025 een verzoekschrift, brieven en stukken over. In de begeleidende brief van 6 januari 2025 vermeldt de advocaat van de verzoekende partij:

“Gelieve te vinden opnieuw het verzoekschrift in hervorming van een beslissing niet-ontvankelijk verzoek. (...) Het beroep werd niet uploaden” (sic). In het verzendformulier staat ook “(het verzoekschrift werd niet uploaden en ds niet opgestuurd op 18 december 2024)” (sic).

7.4. In de vraag tot horen van 12 maart 2025, als antwoord op de beschikking van 4 maart 2025, zet de advocaat van verzoekende partij het volgende uiteen: “Het verzoekschrift werd op 18 december 2024 opgestuurd. Op 6 januari is iemand van de Greffe die heeft opgebeld om uit te leggen dat het verzoekschrift werd niet uploaden en dus niet reël opgestuurd op 18 december 2024. Het verzoekschrift werd dus terugopgestuurd op 6 januari 2025.” (sic).

De advocaat van verzoekende partij voegt hierbij twee documenten toe, namelijk het “certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box” van 6 januari 2025 en het “certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box” van 18 december 2024.

Deze door de advocaat van verzoekende partij bijgevoegde stukken volstaan evenwel niet om aan te tonen dat op 18 december 2024 daadwerkelijk een verzoekschrift werd ingediend.

7.5. Het certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box van 18 december 2024, vermeldt in de inventaris van toegevoegde bijlagen, het volgende:

<i>“Nom du fichier</i>	<i>Taille du fichier</i>
<i>REQ-9968676-JASER-Beroep.pdf</i>	<i>0.18 Mb</i>
<i>REQ-9968676-JASER-Brief.pdf</i>	<i>0.19 Mb</i>
<i>REQ-9968676-JASER-Stukken.pdf</i>	<i>2.46 Mb”</i>

7.6. Het certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box van 6 januari 2025, vermeldt in de inventaris van toegevoegde bijlagen, het volgende:

<i>“Nom du fichier</i>	<i>Taille du fichier</i>
<i>REQ-9968676-JASER-Brief 2.pdf</i>	<i>0.62 Mb</i>
<i>REQ-9968676-JASER-Stukken.pdf</i>	<i>2.46 Mb</i>
<i>REQ-9968676-JASER Jamal – Beroep.pdf</i>	<i>1.06 Mb”</i>

Als bericht bij dit certificaat vermeldt de advocaat van verzoekende partij het volgende: “Verzoekschrift in hervorming van een beslissing niet-ontvankelijk (het verzoekschrift werd niet uploaden en ds niet opgestuurd op 18 december 2024)” (sic).

7.7. Het gegeven dat in de inventaris van het certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box van 18 december 2024, melding wordt gemaakt van de bijlage “REQ-9968676-JASER-Beroep.pdf”, houdt niet in dat er daadwerkelijk een verzoekschrift werd overgemaakt.

Nazicht van de stukken die op 18 december 2024 elektronisch werden verzonden, toont aan dat enkel volgende documenten daadwerkelijk op 18 december 2024 via JBox werden overgemaakt:

- twee brieven met datum van 17 december 2024;
- een inventaris van de stukken;
- de stukken zelf, met name “Stuk 1: Bestreden beslissing CGVS dd 5 december 2024” en “Stuk 2: Aanstelling door het BJB”.

Een verzoekschrift werd evenwel niet overgemaakt.

Nazicht toont verder aan dat volgende documenten daadwerkelijk op 6 januari 2025 via J-Box werden overgemaakt:

- een brief met datum van 6 januari 2025;
- een brief met datum van 17 december 2024;
- een verzoekschrift;
- een inventaris van de stukken;
- de stukken zelf, met name “Stuk 1: Bestreden beslissing CGVS dd 5 december 2024” en “Stuk 2: Aanstelling door het BJB”;
- “certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box” van 18 december 2024.

Dit alles vindt bevestiging in de vaststelling dat er een aanzienlijk verschil is in de bestandsgrootte van de toegevoegde bijlagen tussen de twee certificaten van verzending van een bericht per DPA-J-box van 18 december 2024 en 6 januari 2025.

Zo bedraagt de bestandsgrootte van de bijlage "REQ-9968676-JASER Jamal – Beroep.pdf" van 6 januari 2025 1,06 Mb, terwijl de bestandsgrootte van de bijlage "REQ-9968676-JASER-Beroep.pdf" van 18 december 2024 slechts 0,18 Mb bedraagt. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat de verzoekende partij zowel op 18 december 2024 als op 6 januari 2025 dezelfde bijlage, namelijk het verzoekschrift, indiende. Dit klemt des te meer daar in de twee certificaten de bestandsgrootte van de bijlage "REQ-9968676-JASER-Stukken.pdf" wel hetzelfde is, namelijk 2,46 Mb. De bestandsgrootte van de bijlage "Brief" verschilt eveneens, hetgeen logisch is daar op 6 januari 2025 twee brieven werden toegevoegd samen met een "certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box" van 18 december 2024.

Het betoog van verzoekende partij op de terechtzitting van 19 september 2025 dat de dominus litis de vaste gewoonte heeft om haar verzoekschriften en de daarbij horende begeleidende brief telkens in één document te integreren, waardoor kan worden verondersteld dat het bestand met als titel "Beroep" en een bestandsgrootte van 0.18 Mb wel degelijk het – tijdig ingediende – verzoekschrift betreft, mist bijgevolg elke feitelijke grondslag.

Bovendien vermeldt de advocaat van de verzoekende partij in het certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box van 6 januari 2025 zelf: "Verzoekschrift in hervorming van een beslissing niet-ontvankelijk (het verzoekschrift werd niet uploaden en ds niet opgestuurd op 18 december 2024)" (sic). Hiermee geeft de advocaat van de verzoekende partij zelf toe dat het verzoekschrift niet werd opgestuurd op 18 december 2024.

Het geheel van dit alles bevestigt dat in de elektronische verzending van 18 december 2024 het verzoekschrift ontbrak; reden waarom de griffiemedewerker belde naar de advocaat van de verzoekende partij om dit mee te delen.

7.8. Het betoog van de verzoekende partij tijdens de terechtzitting van 13 juni 2025 dat de griffiemedewerker haar informeerde dat het verzoekschrift niet kon worden geopend door de griffie, mist feitelijke grondslag. Uit het telefonisch verslag dat werd opgesteld door de griffiemedewerker blijkt duidelijk dat contact werd opgenomen met de advocaat van de verzoekende partij om mee te delen dat het "verzoekschrift ontbreekt". Bovendien is dit betoog ter terechtzitting ook tegenstrijdig met volgende mededeling in het certificaat van verzending van een bericht per DPA J-box van 6 januari 2025: "Verzoekschrift in hervorming van een beslissing niet-ontvankelijk (het verzoekschrift werd niet uploaden en ds niet opgestuurd op 18 december 2024)" (sic), waarmee de advocaat van de verzoekende partij zelf toegeeft dat het verzoekschrift niet werd opgestuurd op 18 december 2024.

7.9. Het betoog van de verzoekende partij tijdens de terechtzitting van 19 september 2025 dat het verzoekschrift dat werd ingediend op 6 januari 2025 onderaan de datumvermelding 15 december 2024 draagt en dat hieruit dus blijkt dat het reeds bestond op 18 december 2024, zijnde de datum van de eerste verzending ervan, overtuigt niet. Het loutere feit dat het verzoekschrift reeds bestond op 18 december 2024, toont op zich nog steeds niet aan dat het verzoekschrift daadwerkelijk werd verzonden naar de Raad op 18 december 2024.

De verzoekende partij erkent overigens dat bij de eerste verzending "mogelijk iets is misgelopen aan onze kant".

De Raad kan de verzoekende partij evenwel niet bijtreden waar zij betoogt dat "dit nu niet meer kan worden nagegaan en dat de dominus litis zich dit alleszins ook nooit heeft kunnen realiseren" en zich daarom wenst te beroepen op overmacht om technische redenen. Uit wat voorafgaat blijkt zeer duidelijk dat de advocaat van de verzoekende partij zich wel degelijk heeft gerealiseerd dat er iets was misgelopen bij de elektronische verzending van 18 december 2024, gelet op volgende mededeling in het certificaat van verzending van een bericht per DPA-J-box van 6 januari 2025: "Verzoekschrift in hervorming van een beslissing niet-ontvankelijk (het verzoekschrift werd niet uploaden en ds niet opgestuurd op 18 december 2024)" (sic), waarmee de advocaat van de verzoekende partij zelf toegeeft dat het verzoekschrift niet werd opgestuurd op 18 december 2024.

Ter terechtzitting van 19 september 2025 deelt de Raad mee dat er nergens problemen met de ontvangst van documenten via DPA Jbox konden worden vastgesteld op 18 december 2024. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij, die geen bijkomende opmerkingen maakt. Verder toont de verzoekende partij niet aan dat omwille van een technisch probleem het verzoekschrift ontbrak in de stukken die op 18 december 2024 via J-box werden overgemaakt.

Uit het betoog ter zitting en de neergelegde stukken kan geen reden van overmacht blijken.

7.10. Aldus werd op 18 december 2024 geen verzoekschrift ingediend door verzoekende partij.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 6 januari 2025, is bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn, zoals reeds in de beschikking werd vastgesteld.

7.11. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 19 september 2025 nog aanvoert dat ieder andersluidend oordeel een onevenredige beperking zou inhouden van haar recht op toegang tot de rechter en in dit verband verwijst naar de artikelen 6 en 13 van het EVRM, wijst de Raad op het volgende.

Een schending van artikel 13 van het EVRM betreffende het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kan niet op zichzelf worden ingeroepen, maar moet steeds samen met de schending van andere door het verdrag beschermde rechten en vrijheden worden opgeworpen. Te dezen koppelt de verzoekende partij de schending van artikel 13 van het EVRM enkel aan de schending van artikel 6 van het EVRM. In deze wijst de Raad erop dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169; EHRM 5 oktober 2000, nr. 39.652/98, Maaouia/Frankrijk), zodat de verzoekende partij zich hier niet op kan beroepen. Vermits de schending van een ander door het EVRM beschermd recht of beschermde vrijheid dus niet op ontvankelijke wijze is opgeworpen, kan een schending van artikel 13 van het EVRM evenmin op ontvankelijke wijze worden opgeworpen.

Verder wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten, worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwending uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Nationale overheden mogen volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een tijdslimiet hanteren voor het instellen van een beroep om hun werklast ordentelijk te kunnen beheren. Uit de rechtspraak van voormeld rechtscollege kan niet worden afgeleid dat een beroepstermijn van in casu tien dagen als dusdanig te kort zou zijn om te voldoen aan de vereiste van een daadwerkelijk rechtsmiddel.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde met betrekking tot een beroepstermijn van tien dagen, zoals bepaald in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet, reeds als volgt: *“Een beroepstermijn van tien dagen kan niet als buitensporig kort worden aangemerkt. In dat verband dient te worden vastgesteld dat de verzoekers om internationale bescherming de bijstand van een advocaat kunnen genieten vanaf het indienen van het verzoek, op grond van artikel 33 van de wet van 12 januari 2007, en dat zij de bijstand van een tolk kunnen genieten, zoals in B.62.2 is vermeld. De termijn van tien dagen is voldoende opdat het beroep met volle rechtsmacht wordt beschouwd als een daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van de bepalingen en het beginsel die in het middel zijn aangehaald (HvJ, 9 september 2020, C-651/19, JP, punten 48 tot 66).”* (GwH 25 februari 2021, nr. 23/2021, B.143.1.2).

De verzoekende partij toont niet aan dat de Belgische wetgeving ter zake strijdig zou zijn met de vereiste van een daadwerkelijk rechtsmiddel, te meer nu jurisprudentieel wordt erkend dat wettelijke beroeps-termijnen kunnen worden verlengd in situaties waar overmacht wordt aangetoond. Hierboven blijkt evenwel dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Zij toont bijgevolg niet aan dat er haar in casu geen daadwerkelijk rechtsmiddel ter beschikking stond in de zin van artikel 13 van het EVRM.

8. Gelet op het voorgaande, brengt de verzoekende partij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking van 4 maart 2025 opgenomen grond. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en derhalve onontvankelijk. Samengevat en concluderend, is het beroep laattijdig ingediend.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO